

Κυριακή 15η Μαρτίου 2026

Κυριακή Γ' Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως).

(Μρ. 8, 34 – 9, 1).

Σήμερα στεκόμαστε στό μέσον τῆς ὁμορφῆς διαδρομῆς πρὸς τή Λαμπροφόρο Ἀνάσταση. Στήν πορεία πού διατρέχουμε μέ φρόνημα ἀγωνιστικό μᾶς βάζει ἡ Ἐκκλησία ἓνα πανδοχεῖο, νά κάνουμε μία στάση, γιά νά πάρουμε δύναμη καί μέ διάθεση ἀνανεωμένη νά συνεχίσουμε τά πνευματικά παλαίσματα. Αὐτός ὁ σταθμός πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός. Ὁ Τίμιος Σταυρός δέν στέκει μπροστά μας μόνον σάν ἓνα σύμβολο προσφορᾶς καί θυσίας. Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ προσωποποιεῖται καί ζωντανεύει. Γίνεται σύντροφος, διδάσκαλος, προστάτης καί ὁδοδείκτης πρὸς τόν θρίαμβο τῆς ζωῆς.

Ὁ Θεός παίρνει ἓνα ἐργαλεῖο πού ἀφαιροῦσε τίς ζωές τῶν ἀνθρώπων καί τό μετατρέπει σέ ἐργαλεῖο πού χαρίζει ζωή. Ὁ Τίμιος Σταυρός γίνεται φύλακας ὅλης τῆς οἰκουμένης, ὠραιότητα γιά τήν Ἐκκλησία καί καύχημα τῶν πιστῶν.

Ἡ οἰκουμένη συμπαρασύρθηκε πρὸς τή φθορά καί τόν θάνατο, ὅταν ἡ κορωνίδα τῆς δημιουργίας, δηλαδή ὁ ἄνθρωπος, ἔπεσε ἀπὸ τόν θρόνο τῆς θεογνωσίας στό σκοτεινό πηγάδι τῆς ἀγνωσίας. Ὁ ἄνθρωπος ἄνοιξε τήν πόρτα τοῦ κόσμου στόν διάβολο καί τοῦ ἐπέτρεψε νά γίνει ὁ κοσμοκράτορας «τοῦ αἰῶνος τούτου». Ἔτσι ὅλη ἡ φύση ὑποφέρει καί πονάει μαζί μέ τήν ἀπογοητευμένη καί πληγωμένη ἀνθρωπότητα. Ἐπιτίθεται ὁ μισόκαλος διάβολος ἐναντίον τῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ, διότι μισεῖ τόν Πλάστη. Σκορπίζει παντοῦ τήν καταστροφή καί τήν ἀπελπισία. Τό μόνο ὄπλο

πού ανακόπτει τή δύναμή του εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός. Ὃπου ἀπλώνεται ὁ Τίμιος Σταυρός, καθαιρεῖται ἡ δύναμη τοῦ διαβόλου. Ὃπου σηκώνεται ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, καταβάλλεται καί γκρεμίζεται ἡ πονηριά καί τά μηχανεύματα τοῦ κακοῦ. Ὁ Σταυρός γίνεται φύλακας ὅλης τῆς οἰκουμένης. Ὁ Σταυρός δέν λειτουργεῖ δυναμικά μόνον σάν σύμβολο. Ἔχει δύναμη, ὅταν γίνεται ἡθός, τρόπος ζωῆς καί καταφύγιο προσευχῆς. Ὁ πιστός, πού ζητάει τήν προστασία τοῦ Σταυροῦ, λαμβάνει τή δύναμη νά πολεμάει τήν ἁμαρτία καί τό κακό. Μέ τόν Σταυρό στήν καρδιά καί στή βούλησή του καρποφορεῖ καί θριαμβεύει.

Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι ἡ ὁμορφιά τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι τό στολίδι ἐκεῖνο πού λάμπει περισσότερο ἀπό κάθε ἀρετή καί ἀπό κάθε πνευματική ἐπίδοση. Σ' ἕναν κόσμο πού ἀσχέμυνε καί ταλαιπωρεῖται ἀπό τή δυσμορ-

φία τῶν παθῶν καί τήν ἀσχήμια τῶν πτώσεων, ἔρχεται ὁ Τριμερής Σταυρός τοῦ Χριστοῦ νά ἀποκαταστήσει τό ἀρχαῖο κάλλος τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ «ὁ ὥραϊος κάλλει παρά πάντας βροτούς ὡς ἀνείδεος νεκρός καταφαίνεται», ἀλλά ἡ δική Του ὥραιότητα θριαμβεύει μέ μιά λάμψη αἰώνια. Ἡ ὁμορφιά τοῦ Θεανθρώπου γίνεται ὁ θρίαμβος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ὁμορφιά αὐτή δέν εἶναι ἐξωτερική. Εἶναι οὐσιαστική. Ἐχει σχέση μέ τό σύνολο τῆς ὑπαρξης. Εἶναι τό ἄθροισμα τῆς ἁρμονίας, τοῦ μέτρου καί τῆς ἰσορροπίας πού ὑπάρχει στό πρόσωπο. Εἶναι ἡ καθαρότητα καί τό φῶς πού ἐκχέονται πρὸς κάθε κατεύθυνση μέσ’ ἀπό μιά καρδιά πού ἀγαπάει καί θυσιάζεται γιά τούς ἄλλους.

Ὡς φύλακας καί ὥραιότητα ὁ Τίμιος Σταυρός καθίσταται τό καύχημα τῶν πιστῶν. Γιά τίποτε ἄλλο δέν μπορούμε νά καυχηθοῦμε

τόσο πολύ όσο για τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου. Ὁ Σταυρός μᾶς χαρίζει ἀπό τή δύναμη καί ἀπό τήν ὠραιότητά του. Ὅταν τόν σηκώνουμε ἀγόγγυστα καί εὐχαριστιακά, μεταμορφώνει τή ζωή μας. Κάνει τόν πειρασμό εὐκαιρία. Μετατρέπει τήν πτώση σέ ἀνάσταση. Ἀλλάζει τό κακό σέ εὐλογία. Θεραπεύει σωματικές καί ψυχικές ἀσθένειες. Ἀκυρώνει τά σχέδια τοῦ πονηροῦ. Οἰκοδομεῖ κάθε ἀρετή. Κάθε πνευματικό ἐπίτευγμα ἀπό τόν Σταυρό ξεκινάει καί στόν Σταυρό στηρίζεται. Σήμερα, πού τόν προσκυνοῦμε, ξέρουμε ὅτι αὐτός εἶναι ἡ αἰτία πού ἄνοιξε ἡ κλειστή πόρτα τοῦ Παραδείσου γιά μᾶς. Φέροντάς τον στό στήθος καί στήν καρδιά μας, ἄς παίρνουμε δύναμη καί κουράγιο, γιά νά παλεύουμε ἀνυποχώρητα καί νά ἀγιαζόμαστε ἀπό τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.